

[Iver Poulsen.]

påkrævet, at den var blevet styrket. Det er beskæmmende, at regeringens politik har forhindret en udnyttelse herhjemme af de bedste muligheder for at øge den private opsparing, som vi vel nogen sinde har haft.

En anden medvirkende årsag til, at vor balance over for udlandet er blevet svækket, er den lønglidning, som fandt sted i 1960, og som kulminerede i den løngalskab, som vi oplevede i foråret 1961, hvor vi tildelte hinanden forøgede pengeindkomster langt ud over, hvad der var og er vilje til at inddække gennem en forøget produktion. Dengang sad regeringen sløv og apatisk hen uden mod til at foretage sig andet end, hvad fagforeningerne dikterede. Meget ville have set anderledes og bedre ud i dag, om regeringen da — for at tale i det kulturministerielle sprog, som jeg går ud fra regeringen ynder og forstår — havde taget nogle virkelig dybe indåndinger og fattet mod til at advare befolkningen mod de følger af galskaben, som nu må betales så dyrt, for det bliver en dyr omgang, dette her. Selv den daværende radikale økonomiminister turde ikke tale så meget som ét orienterende eller advarende ord om galskabens indlysende følger, som vi nu oplever dem, skønt tiden netop da havde været til en orientering af befolkningen om nødvendigheden af at vise mådehold og nødvendigheden af en ordning af økonomien.

Der er af regeringen blevet begået store forsømmelser mod de gode ydre muligheder, som Danmark har haft i de sidste 4 år for at udruste sig til den hårde konkurrence, som vi vil blive udsat for i den kommende tid, og det hvad enten Danmark tilslutter sig det europæiske fællesmarked eller holder sig udenfor. At det er noget, vi kan betale os fra, er ikke tilfældet, det er ikke noget, skatteyderne kan betale sig fra ved at fylde statskassen med en halv eller en hel milliard kroner. Så vidt jeg kan se, er forholdet det, at enten har regeringen ønsket at fremkalde en inflation, eller også har den manglet mod til at bremse den op. Hvad bliver der ellers af de regeringsforslag, som her skulle gribe om ondets rod?

Den økonomiske årsberetning peger ikke alene på alvorlige fejl i den førte økonomiske

politik, men den viser også vejen ud af det økonomiske uføre, landet er kommet i. Det siges således, at efterspørgselspresset må standses, da vi ellers må forudse, at dette pres vil medføre fortsatte pris- og lønstigninger og disse igen en importstigning langt ud over, hvad den løbende valuta-indtjening kan finansiere. Dette burde regeringen naturligvis have indset for længst og handlet derefter ved at standse den offentlige pengeudpumpning og ved at have givet den private opsparing berettigede og anstændige kår. Måske havde regeringen håbet, at de allerede gennemførte afgiftsforhøjelser på benzin, øl, vin og spiritus og post- og jernbanetakster ville have været tilstrækkeligt til at dæmpe det alt for voldsomme indenlandske efterspørgselspres, indtil den samlede opkrævning af de direkte og indirekte skatter hen på sommeren ville andrage yderligere betydelige millionbeløb og derfor virke neddæmpende på efterspørgselspresset; men de skattelovsforslag, som regeringen i dag har fremsat, viser, at regeringen er klar over, at den neddæmpning af efterspørgselspresset, den omtalte stigning i skatteopkrævningen i løbet af sommeren formodes at ville medføre, kun bliver af kort varighed, da vi allerede fra efteråret må regne med yderligere prisstigninger og nye dyrtidstillæg og, som den økonomiske årsoversigt også siger lige ud, fortsat lønglidning.

Det er ubegribeligt, at regeringen ikke ud fra den økonomiske udvikling, vi har oplevet, og som den selv har hovedansvaret for, vil indse, at vi ikke fortsat kan køre med det nuværende pristalssystem, men må finde frem til et pristal, som registrerer og afpasser vore indtægter efter vor flid og vor velstand, det vil sige efter vor produktion og efter vor eksportindtægt. Ifølge årsberetningen er det næppe sandsynligt, at de vilkår, som vor produktion og økonomi har i dag, vil blive gunstigere frem i tiden. Derfor er det livsvigtigt, at vi udnytter disse gunstige muligheder. Det stærke indenlandske efterspørgselspres og den manglende opsparing har hæmmet vore muligheder for at udnytte de gunstige tider for en udvidelse af vor eksportproduktion, som er den nødvendige forudsætning for yderligere økonomisk fremgang.

Vore vanskeligheder er selvskabte og